

Bibliothek
der
Oberlausitz-Gesellschaft
d. W.
* GÖRLITZ *

L. 5 216

Mješazne Pišmo

Ǝrosiwuczenju a Ǝwokschemenju.

Prjena Stuka

August 1790.

Lubi Lasowarjo!

Zudy macze njekajki Sapocžatk tychžamnych
Knischkow, kotrež to Wopišmo maja:
Mješazne Pišmo, Ǝrosiwuczenju a Ǝwokschemenju.

Za sym hježom dauno tam a sem myslit,
kaš by tolla možno bylo, so bychu moji berszy
Bratsja podla swojeje Bibliji a Prjedarskich
Knihow tajke Pišmo mjeli, kotrež jich niž jes
no wot jeneho Czaba Ǝdruhemu skrotkim roswu-
czicz, ale teiž podla wokschiwicz moke; ale pschezo
nejšym Pucz namekat, po kotrymž so to najliepe
by stacz moło.

So woni nieschto tajke temu podomne mjecz
zedža, to widžach. Dny ja na Hermanki pschin-
dzech, da stejachu swetscheho Ǝserbjo wokoto taj-
kich Knischkow, kiž na Hassach Ǝpschedawanju
wohnowane budža; ale woni wot nich žaneho
a Wuzit-

Wuzitka, kajz tejšch žaneho wjerneho Wefelja nemejachu. Tudy bjechu aby tajke žorty, kotrež Kšesczijanam nepschisteja, aby tajke powestwa wot wjezow, kotrež so husto stałe nebjechu a tač dale. Sažo widžach husto, so moji šersczy Bratšja tajke Knischki šobu dzeržachu, kotrež kojzdy Mješaz wohnpšindu, kajz njedže: Der Postilion; Mischmasch scherzhafter Pöfen; Allerhand macht dies Blatt bekannt, a. t. d. saplacžichu sa tešame njekotre Šflieberny a dyž je pšchelasowali bjechu a šo praschachu, šhto namuknyli šu? Da bjesche pšchežo jara mačo, husto nicže, a husto tač pišane, so šrosemicz nemožachu, kajz mi tošamo Šserbjo škoržili šu. Wosche teho, dyž tejšch tani a šem njeschto dobre bjesche, da nebje tolla šerške a to praschenje šbotkne šawosta, hacž šrosemicz moža?

Šhto cžinjach? Dokelž Šserbjo podla šwojej Bibliji a Prjedarskich = Knihow, hiščeže družhe Pišmo lasowacž žedža — šhtož tež nepravoneje, dyž jeno nieschto dobre je — da ja šebi myšlach, ty žejšch jim pemhacž, žejšch jim tajke małe Knischki, kajz rad mjecz žedža, pšchihottowacž, kiž šdobrem Ššwjednionim lasowacž moža, jim tošame kojzde Mješaz pšchipošlacž, a šteho šu tešame Knischki šwoj Šapoczatk dostale, kotrež to Wopišmo maja: Mješazne Pišmo šrošwuczenju a šwošchewenju; Hacž moje Wotpoladanje was rošwucžicž a wošchewicž došanecz budu, dyršbi wam ta Ordnonka pokasacž, we kotrež šo to štacž budže.

Aprjež

Kprjenemu budu na to ladacz, so bych was
 Jesufowej wuczbu pschezo snajomnischich
 sczinit, pschetoż to wostanje wewschim to prjen-
 sche. Za budu wam pokazacz, schto po tej ka-
 mej czinicz a czohoż so wostajicz macze. Czoho-
 dla ja to we Praschenjach a Botmolwenjach czi-
 nit bym? to so niz jeno tehodla je stalo, so bysch-
 cze schitko czim sjaunischo srosemili, ale ja mam
 hiszczje druhe wotpoladanje pschi tem. Wam
 Sserbam su pschi tem Roswuczenju waschich Dziej-
 czi we tej Wuczbi nascheho Sbożnika pschezo hisch-
 cze tajke Knischki nusne, kotreż bychu tużamu
 Wuczbu lipe pokazate, hacz so tożame hacz do-
 tal stalo je. Dyz was njetk w Praschenjach a
 Botmolwenjach stymy boiskimi Bjernoszjami,
 kiz nam Jesus snebes delje pschineš je, snajomni-
 schich czinicz budu, da budu ja to stych Knihow
 sacz, kiz rjekaju: „Das kleine Lehrgebäude der
 christlichen Glaubens- und Sittenlehre von D. G.
 F. Seiler.“ Tude budjecze moz posnacž: hacz
 wone teisch wopraudzje wam Jesufowu Myšl sna-
 jomnischu czinja? a dyz to namekacze, da moze-
 cze potom waschich Knezisch Duchomnych pro-
 bycz, so bychu teżame pschi tym Roswuczenju wa-
 schich Dziejci wużiwali, woni budza to radzi czi-
 nicz, te wuczby tej Kscheszijanskeje Bjery, kotreż
 tudy we tych Knischkach steja wożebje czischczecz
 dacž; a tak budjecze krasne Knihy tak derje kro-
 swuczenju waschich Dziejci, jako też kwaschemu
 wofschewenju dostacz. — To druhe, schtoż czi-
 nicz, aby czohoż so wostajicz macze, jeli so zecze
 po Bozej wohli so sadzerzecz, budjecze tak derje
 wtych

wtych Seilerskich Knihach, dyž ja stym to ka-
snjam pschindž budu, namekacž, kaž tež steho spo-
snacž, dyž wam koždy mohl wpschirunaniach po-
kasacž budu, kať derje šebi czikami radžachu, kot-
siž šwoje pschischluschnoscze jako Kschesczijenjo do-
pelnichu, a kať hubeni tude husto czikami bychu,
kotsi to neczinjachu.

EDruhemu budu ja šo teho prozowacž, so
bych was stej Naturu pschezo snajomnischich sczi-
nit. Ja šym posnal, so moji Šerbjo te Štwo-
renja, kotrež šo na tutej Semi namekaju tak ne-
snaja, kaž šami radži bychu žyli. Ja žu was
tehodla stej Natury aby stym widomnymy Wie-
zami snajomnischich czinicž, kotrež šo na tu tej
Semi namakaja. Žow nebudu pať jeno wot
schelakich Šwjerjatow a Płodženžow, ale tejšch
wot tych Bošebnosczjow, Možow a Ursachow
tych wježow recžecž, a to budže wam pschezo wja-
ze to wobšwjetšicž, šchtož we waschej Bibliji wot
teho wulkeho, mudreho a dobrocziweho Boha la-
šujecže, to budže wam Bože dobre wobstaranje
prawje šjaunje pokazacž; to budže was kwalbi,
kđžakej, klubosczi, kponižnosczzi, kpošluschnosczi a
kdomjerenju pscheczitwo Bohu nawabicž.

Ežeczemu, defelž šo bes wami hišcže psche-
zo tež nitscho wot tej pschibojškej Wjery nameka,
kotraž šo, lejder! tak borse steho Šwjeta a šchtož
hišcže šrudnišchi je, stych Wutrowow tych, kiž
šo Kschesczijenjo menuja, subicž nochžu, da ja tejšch
a tu šamu kaťacž a wam pokazacž budu, kať
neprawe macže, dyž drudy tym aby druhim wje-
nam može pschipišacže, kotrež nimaja; to aby dru-
he

he sa njeschto bojske dzerzicze, schtož so tolla na naturske waschnje stane; teisch tym naturskim wiezam wetschu mož pschipisacze, hacž woprawdže maja, a tač dale. Wam to pokazacž, je nusne, dokelž wy pschi tajkich Smolkach to domjerenje, kiž k Bohu mjecz dyrbicze, subicze a pschi Wjezach bojasni budžecze, džež so nicžeho bojecž nimacze.

kSchwortemu nebudu ja teisch sabycž, so bych wam wot jeneho Mježaza kdruhemu nieschto pschipošlat, schtož wošebnje Hospodarej k wedženju nusne je; kač won njedžen swoje Pohlo, Brožen, Hubju, Skot, a. t. d. liepe wužiwacž; aby kač won sebi sam pschi schelakich Korosziach swojich domjazych na loschke waschnje pomhacž može.

kPjatemu budu wam nesnajomne Podacza krašnych a wošebnych Czlowekow sjewicz, aby kaž Wuczeni jo sjenem Słowom wureknu: Znekdoty pojdacž. Teisch to budže was na sdone Waschnje woschewicz.

kSchestemu budu wam Sudanja horedawacž, — kotrež ja we kojždej pschichodnej schtuzy wukladowacž zu — dokelž sym widžit, so te same lubuieče, a ja teisch je sazpicž nochzu, tač dotho hacž tajke su, so kriečam skladnosž nedawaju.

Na posletk dyrbynje wy teisch Podacza swascheho Wozneho-Kraja wot jeneho mježaza kdruhemu shonicž. Dokelž ja pač tajku wulku Wjedomnosž wot schitkich Podaczow niemam, da budu schitkich tychsamych, kotsi wot tajkich Podaczow nieschto wedža, lubje prošycž, so bychu to

to Mjeszci Knesej Monsej, temu Knihow Czisch-
czerej pschipołkali, hewał nemoże so to stac; a
tehodla tejšch we tem niczo wjeste flubicz nemožu.

Na tajke waschnje budu ja was, lubi berszy
Lasowarjo! tał derje rostwuczic, jako tejšch wo-
Eschewicz.

Bychu pał niedzen njetk njekotsi bes wami
byli, kotsiz pschi bebi mysla: Haj, to je scho jaz-
ra dobre, schtož nam tude ton nesnajomny Psche-
czel praji, a my jo tejšch sposnajemy, so my to
schitko derje wuziwacz možeme; ale swołkal budže
kojdy mol ton Czaj a tejšch ton flieberny Krosch
pschindz, kiz my ktemu potrebamy? Da ja tymša-
mym, kotsi radzi lože ktemu pschindz zedza, a tym-
šamym, kotsi praja, so czas nimaja hiszczjen
nishto pschistajicz zu. Wy, kiz tał wele na to
wazicz nechjecze, a tolla radzi moje Knischki laso-
wacz zecze, wy pyttajczje wdruhich Wjezach to
flutowacz, schtož Eschjednej Žiwnoszi runje wohn
potrebne neje; aby stupczje 4 romadze, kojdy da-
wa potom Kroschik, a jeli so wy to nechaczje, do-
kelz tošame šami skhowacz zecze, da dyrbi ton
kiz 14 Schtubow romadze wosme, jeno sa 12
Schtukow sapłaczicz. Wjaze nemožu njetk czi-
nicz. Wy, kotsiz prajicze, so czas nimaczje, wy
so molicze. Za wjem so ton nedželski Džen wam
hiszczjen pschirwšem dželji sbotkny wostane, a
tonšamy Džen možecze ktemu nałozicz. Dyž wy
wZyrkwi buli, a tam nuternje na Bože Stowo
połkuchali šje; dyž njetk dom pschindzjecze a tude
šwaschej Bibliji jedyn Staw, njekotre Stuczki
aby tejšch šwaschich Prjedarskich-Knihow nieshto
šydei

Syntei Nuternoszju lasowali sze: da wostajcze wasche Djecki, waschu Czeledz, aby kohoż hewał macje romadje, a shtuż najjede lasowacz moze ton lasui Kruch stych knihow. Na Weczor, po Weczeri mozece dale lasowacz, a tak budzece niz jeno Czaba dasz, ale tez ton wuzitk mjecz, so wascha Czeledz doma wostacz, a ton czas na druhe ste Waschnie pscheczinicz nebudze.

Niczo nochzu ktemu dale pschistajicz, hacz so ja schitkim mojim berskim lasowarjam wobswjet- sicz mozu: so tosame Knischki niz mojeho wuzitka dla, ale slutej luboszje kwam Sferbam pisat bym, a hiszczem pisacz budu, dyz so jich dosz nama- facz budza, korsi tosame wuziwacz jedza. Dyż ja jeno nischto kwaschemu roswuczenju a kwofsche- wenju pschistajicz mozu, to budze mi ta najwet- scha Sda. Boh daj mi Moz tosame dokonecz, schtoz bebi bym priotksat, a wam loscht tosame lasowacz, schtoz ja wam pisat byni, jako

Wasch

dobry Pscheczjel.

Bot

Wot teho trojeniczkeho Boha.

1) Schtu je Nebjo a Semju stworit?

Boh ton Knes. i Knih. Mojsaß. 1, 1.

2) Schtu sdzerzi wschitke Wjezy?

Boh, kiž schitkim Wjezam Žiwenje a Može dawa.
Romsk. 2, 36. Zaposcht. Skutk. 17, 28.

3) Je da Boh tež wot njekeho sczineny?

Nje, won je wjeczyn, bes Spoczatka a bes Konja.
Psalm 90, 2. 1. Tim. 1, 17. Rom. 1, 20.

4) Je Boh tak kwidzenju, jako nasche czjeło
aby druhe Wjeze, kiž šo widzić dadža?

Nje, Boh je Duch, to rjeka, won je newidomne
Wjeze, kotrež Kosom a Wohlu ma. Jan. 4, 24.
1. Tim. 6, 16.

5) Je Boh možny?

Haj, Boh je možny; won czini schitko, schtož je.
Psalm 115, 3. 13, 5. 6. Łuf. 1, 37. i Mojsaß 17, 1.

6) Dže je Boh?

Schudžom; won je schudžomny Boh. Jer. 23, 23. 24.
Ps. 139, 7. 8. Zaposch. Skutk. 17, 27. 28.

7) Dyž Boh schudžom je, wje a widzi won
tejšch schitko?

Haj, won je schehowjedomny; won wje schitko, schtož
było je, schtož niěk je, a schtož budže. Zaposchr.
Skutk. 15, 18. Ps. 139, 2. 3. 4. i Jan. 3, 20.
Hiob 42, 2.

8) Je Boh tehodla tejšch jara mudry?

Boh je ton najmudrischi; won najljepe we, schto
nam dobre je, a može tejšch schitko, schtož šo sta-
ne

ne nam kljepschemu lenkowacž. Ps. 104, 4. I Tim. 1, 17. fRom. 11, 33 • 36.

9) Je Boh tejšch jara dobroczinwy?

Won je ton najdobrocziwisch; won wopokasa schitkim Stworenjam tak wele dobreho, hacž jeno mjecz moža. Ps. 103, 8. 118, 1. Zaposcht. Skutk. 14, 17. Jan. 4, 16. Ps. 36, 6 • 9.

10) Može Boh Ste wobendž?

Nje Boh je ton najšweczisch; won neczini nicžo ste, a hidži schitko schtož ste je.

Ps. 5, 5 • 7. Zaposcht. Skutk. 10, 35. I Petr. 1, 16.

11) Saplaczi tejšch Boh to Dobre a postrafus je won to Ste?

Won je prawy Boh, won saplaczi to dobre a poschtrafuje to Ste wjeszje, fRomsk. 2, 6. Psalm 145, 17.

12) Ale poschtrafuje won schitkich tych, korsi Kjech czinja?

Boh je smjelny a nadny; to je, won je pokileny Kjechi wodacž a Hubenym pomhacž. 2 Mojs. 3, 4. 6. Jan. 3, 16. Ps. 103, 8 • 13.

13) Može Boh newjernosž recžecž?

Boh je wjerny; schitko schtož won flubi, to won wjeszje dzerži. Ps. 33, 4. 4 Mojs. 23, 19.

14) Može šo Boh tež tyschicž a stysčnivy bydž?

Nje; won je ton najšbožnisch, to je, won ma stajnje to najczisczische a najwetsche weszelje. Ps. 16, 11. I Tim. 6, 15.

15) Kač wele da je tajkich Bohow?

Jeno jedyn jenicžki Boh. 5 Mojsaš. 6, 4. Jes. 44, 6. 42, 8. I Kor. 8, 6.

16)

16) Je da we tym jeniczkim bojstwi tež jena jeniczka Parschona?

We tym jeniczkim Bojstwi su zi Parschony, Wotz, Ssyn a swjaty Duch, kiž te bojske swošebnoszje romadzje wot Wjecznoszje maja. Matth. 28, 19. 1 Joh. 5, 7.

17) Kaž su šo tefame zi Parschony teho jeniczkeho Bojstwa tym czlowekam siewite?

1. Ton Wotz je Sswjet stworik a sdzerzi jon, je teho Ssyna pošlak fwumozenju tych czlowekow a pošzele swjateho Ducha do tych wutrobow tych czlowekow. 1 Kor. 8, 6. Jan. 3, 16. Jan. 4, 16.

2. Psches teho Ssyna je swjet stworeny, psches njeho budze won sdzeržany a regirrowany, je tych czlowekow wumok, a da jim teho swjateho Ducha. Joh. 1, 3. Koll. 1, 16. 17. 1 Tim. 1, 15.

3. Ton swjaty Duch sweczi tych czlowekow a pschis neše jich ktemu, so bnychu sbožni byli.

Tehodla je jeno jene jeniczke wjeczne Bojstwo; we tymšamym jeniczkim wjecznem Bojstwi su Wotz, Ssyn a Duch, do kotrychž my wjerimy a psches kotrychž nadnu Pomož my sbožni budžemy.

Za penesna Luboš je Koren schitkeho Steho, 1 K. Tim. 6, 10.

Wnjekajkej Wšy delneje Saxonскеj bjeschtaj dwaj kudaj mandželskaj, kotrejž jeneho jeniczkeho Ssyna mijeschtaj. Won wufnesche to Woinarstwo a jako won jo nawufnyk bje, da džjesche won na Wandrona

Wandronku. Hiezom dwanacze ljet bjechu sajschte
 sa tem hacz tej Starschej niczo wot njeho skyschataj
 nebjeschtaj a newedzischtaj hacz žiwny je aby morny.
 Won pak bje žiwny a dofelž won to swoje derjenawuk-
 nyk bje a te saštuzene Penesy lutowasche, da naroma-
 dzische won sebi wele. Jako dwanacze ljet nimo bje-
 chu, poda won so na Pucz tdomej, so by won to
 Samoženje se swojimaj kudemaj Starschimaj, kajž
 dzakomny Ssyn dzjelik a jeju wot teho swojeho se-
 žiwicz pomhak. Won mijesche tejsch Towarscha so-
 bu, kiž jeho hacz kkejamej Wby pschewodži. Ja-
 ko wonej na Weczor do tej Wby pschindzeschtaj, pra-
 jesche won knjemu: Ja zu mojimaj Starschimaj pra-
 we nenadzujte Wepelje czinicž; dženš Weczor zu ja
 pola neju sajndž a necham jimaj prajicž, schtu ja šym;
 jutši rano, dyž ja hischcže ležecž budu, pschindž ty
 samnu a woprasch so pola mojeju Starschej, hacž
 jeju Ssyn tude neje? a dyž wonaj prajitaj: Nje,
 da reš ty jeno, so won dyrbi tu pschebywacz, schaf
 je won czera weczor kwamaj pschischok. Ledny budže-
 taj mojej Starschej ruczi knojemu Wožej pschibje-
 zecž a so wulžny swešelicž. Kajž wotrecžane bje, tak
 so tejsch sta. Ton Ssyn pschindje kšwojimaj Star-
 schimaj a wuda so sa zuseho. Won proschesche swo-
 jej Starschej, so byschtaj jeho so hotowe Penesy a do-
 bre Sstowa psches Nož hospodowatej, dofelž jeho
 neloschtuje wKorcžmi wostacz. Won wuczjanu kte-
 mu wažnu Moschen potnu sPenesami, a da jimaj
 smolom Schjesnak. Wonaj wšaschtaj jeho horje,
 wonaj šej pak nemysleschtaj, so by to jeju Ssyn
 bycz moš. Won bje tejsch wopravdže sa ton Czajš,
 jako jeho widžitej nebjeschtaj žylje hinakšči, so jeho
 tak

tak borse sesnacž nemožeschtaj. Dofelž won pať tak
 wele Penesow pschi řebi mijsche, da pschindžeschtaj
 wonaj na tu rošnu a besbožnu Myřl, so žyščaj je-
 ho skonžowacž, wonaj pschi řebi myřlesčaj, do-
 felž won žyš, řiž knikomv neřłuscha, a Wecžor po-
 řdje pschischoť je, da to nebudže pscheradžene, dnž
 moj jeho řabijemoj. Tu řawjesnu Myřl wonej teiž
 na cžertowske waschnje wywedžeschtaj. Jako ton
 Ssyn bje lenncž schoť a ř Sprožnosze dla cžischie wuř-
 nyť, močžiniščtaj wonaj melčžo te Durje a řara-
 řeschčaj jeho ře Ssekeru wtwerdem Spanju, so won
 řmolom morwy wořta, řebrasčaj jemu te Penesny a
 řarebasčaj jeho řisचेže we Nože řady tych Brož-
 njow do Jamn. Rano pschischedři Towarsch wopra-
 řcha řo, hacž jeju Ssyn cžera Wecžor pschischoť ne-
 je? Rať nastrožeschčaj řo tej nehornej cžlowekaj pschi
 řajřimlej Praschenju! Wonej pať prajesčaj, so
 pschischoť neje. Won wořta pať pschi tem a neda řo
 wotpokasacž, ale wobtwerdži řo dnřbi tude bydž, do-
 felž ton Žyš, řiž cžera řnimaj pschischoť, jeju Ssyn
 je byť, řiž jeju wdořhim Cžasřu wiđžit neje, a řo je
 won řimaj nenadžuite Wefelje řežinicž žyť. Njetř
 řapocžeschčaj wobej Starschej newureknenje řaťosřicž.
 Stroženje a Stysřnosž nadpadže jeju, pschetož njetř
 řposnasčaj, so wonaj jeju jenicžkeho Ssyna řamej
 řabitej bjesčaj. Ton Žyš teho besbožneho řkutka
 teju řleju cžlowekow řo nastrožiwschi řwatasche, so
 by tu wjež řjewit a pscheradžit. Wobej Starschej
 buřčaj do Žasřwa cžisřnenej a dořtasčaj tu řawino-
 watu řchtrařfu.

Pozpula.

Ja zych wam najpredny njeschto wot jeneho zu-
seho Swjerjata dolho pojdacz, dokelz pak ta Predny
Kncz tak wele Papryn precz saka je, so ja schitko
skrotkim czinicz dyrbyu, da my njetk na jene tajke
Swjerjatko skrotkim poladacz zemny, kotrez so wliez-
czi polla nas horedzerzi, a wot kotrehoz wy wjeszi
mjenicz budzeczje so wam tak snajomne je, so schitko
hiezem wot nieho wjesze. Pozpulu sje husto brysche-
li, to ja wam wjerju, wy ju tejsch popaneli sje, a
je wam we waschich Kljetkach blisko byla, so sje ju
derje wobladacz moli, ale ja nietscho na to staju nam
tolla schitko hischczen wot tejsamej snajomne neje.

Schtu je bes wami, moji Pscheczjeljo, kiz mi
prajicz moze: swotkal smolom schitke Pozpule sem
pschindu? Predny hacz Pschenza tak wosofa neje, so
wona jich pschikrywacz nemoze, da nepschindu wone.
Wodnjo neje jich tolla nichto pschindz widzi?

Schtu moze mi bes wami prajicz, kak tolla
možno je, so wona na Symmu tajku dowhu Rejzu
czinicz moza, dyz tolla wot Tueznosze tak czeske su,
so ljedom sto Kroczelow pospochu ljetacz moza, smo-
lom sazo delje panja. A po njetotrych Dnjach su
wone na jedynmol preicz. Wone dyrbja Dzen wot
tendnja wotberacz a pschezo busche bycz, hacz kMor-
ju pschindu, dzejz swoju rejzu romadze sapocznu.

Na Morju su ludzo widzili, so wone kaz wul-
ka Mroczel czaneke su. Na Brosy teho morja a na
tych wokolnych Insulach czakaja wone tak dolho, hacz
dobry Wjetr pschindze, skotrymz bychu psches morjo
leczicz moke. Kak moza wone pak se swojimi krukki-
mi

mi

mi Kschidkami jenu tajku dołhu Keižu wudjerżecz? Tak borsy hacž wjaze ljetacž nemoža, da so ta žyla mrocžel do Wodny dele puschczi a tak dale pluma. Dnž tak na Wodzi pluwaju da jene Kschidko hohrje do łofta dđerža, kiž jim kmjetrowej Pwachezi služi, na kotrež waschnje wone fdruhemu Brosy teho mora ja pschindu. Po Neapolis czanu na ljeczi tak wele Pozpolow lubor, kotrež s Afriki pschindu, so to prawo Pozpolje wojicž sa wele sto Stotnych pschenajate je. Jedyn wjestn Biskop wtamnym Kraju rjeka tejsch wot to ton Pozpolowny Byskop.

To je pak kmjerkowanju, so wone predn, dnž pschindu a popanene budža, skoro 8 Dnjow žito kiny dži dostacž dyrbja, hacž jedyn je jnsž može, dokelž tedn jara jndojte su. Snadž su tam, džež predn su byle wele wot tamnych jndojnych Trawow jndli, kotrež krotki Czass predn hacž prejcž czanele su, wuzi wale su.

Kak džiwne, so jim šamo te Trawo nicžo neszkodža; so wone pak psches šwoje mjašo sa druhich jndojte a škodne budža.

Jan Ssynak, aby to Scherenje.

Sa Staršku wjerjachu ludžo, a može bycž, so jich hishczen wele to wjerja, so Czert w Nozn, wofsebnje woko hiduacije a dwanacije Seigerach wokowo dže a cžlowekow bojasnych czini. Nasch Ssynak pak bjesche we šwojej Mtodoszi derje roštucženy, a jemu bje prajene, so Krystus pschischot je, te Skut-
fi

Ki teho Czerta skasycz, so won tym Wjerjazym sko-
 dzicz nebudze, dokelz won radfisco widzi, dyz woni
 we swojim rjeschnem Spanju mostanja, hacz so by
 jich stehofameho wozuczil. Njetk bjesche won wo-
 schetemu delhp Wojak byl, a husto tam na Waschi
 stat, dzjesch ludzo prajachu, so najbolje scheri. Tu-
 de nebjesche won aby niczo widzil, aby wono bjesche
 kojzdemol, dyz so Scherenje pokasasche, shonit, so
 jebanje bjesche. Husto bjesche wono po njecho cziz-
 nyk, aby jeho wozak; ale won by pschezjo namekak,
 so Scherenia s Czjewom a s Duschu bjechu, kotrez
 psches to swoje Botpoladania, kotrez mjejachu czin-
 loscho wuwesz mozachu. Won bjesche sej tehdla
 prijotwsek, so wot Scherenjow niczo wjericz, hacz je-
 no to, sa možno je.

Njetk bje Ssynack po Bitwi wot Wojakow lof
 pschischol, a bluzesche polla jeneje Budowny, kotrez ton
 Muž nedauno wumrel bje. Wona bje bohata a dzje-
 lawa Zona, mjejesche z Džeczi wot 9 a 12 Ljetow, je-
 nu Džowku a Ssynak bjesche Wotroczk. Czizami wob-
 starachu romadzi to Rublo, kotrez bje ton Muž sawo-
 stajiw. Za Wowka, kotraz hischezen we domi bjesche,
 wjeresche hischezen schitke te Bwasniki a druge Wjeze
 kotrez we pschadnych Stwach pojdanu budza, a bjesche
 tehdla swoju džowku kotraz njetk Budowa bjesche, tejsch
 tak horjeczanela.

Kajz Ludzo reczeli bjechu, da rjekasche pschezjo, so
 so wtej Rejzi wjesnych Czabach scheri, a kojzdy bojesche
 so w Rozu. Njetk mjejesche sa njetotrych Rozow, we
 kotrymž pak — mjerkuicze jo dere — Missaz nchwje-
 cjesche, ton sly Duch sažo we tym Domi swoje Wasch-
 nie. Za Wowka bjesche pschi blidzi pscheczjwo Ssyna-
 kej jara wele hjezom stonala a sdychowala. Ezi Dže-
 ezi brjechn tak bojasne, so so jeno njeschto mate sht-
 bacz mojesche, da bjezachu wone do Kuczika. Schizn
 stara-

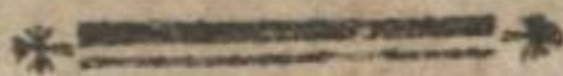
starachu go, so bjechu w Rozny twerdzi saryglowani a
faczjeneni buli.

Snylnakeho priensche Praschenje bjesche to bylo:
hacž da schtu to Scherenje widził je? Za Wowka a ta
Wudowa wobswjetschu jo, so niekorsi Esukodzi jo s da
laka widzili su, a so tejsch jejne nebo Muž (kiž teho
Scherenja go k Smerdzi nastružat bjesche) z mole jo wie
dził je; so wono bjely Duch bydž dyrbi, kiž skoro tak
mały kajž Džeczo, skoro pak tak wulki kajž Muž, skora
pak kajž hoberski Muž je. Tonkamny bjely Duch, schtož
to najbojastnische pschi tej znywej Wjezy bydž dyrbi, by
go psched lich Woczami tak sjewil, najpredn by won
kajž wulka Kula, potom pschezo wetscha, potom tak wul
ka go sczinita, so žadyn Cłowek tak wulki neje. Snyl
nak kmjejesche go teho jako won to klyschesche a wofie
bie kmjejesche won go teho bjeleho Ducha; dnž tu kwilu
ta Wowka jeno psches to Poidanje do taiseje Stysnosze
pschindze, kak by hižom teho Ducha widził. Ja niesch
to na to staju, džesche Snylnak, ja to Scherenje doka
nu, a dnž go to stanje, da zemny jo prawje wabladač;
borsny dyrbi wono we tej Stwi kwoje Kumschte pokasacž,
a sjeneho Džeszja jedny dołhi Muž wordowacž. Nie,
nie Jano, wołachu schizny; my nochzemny jo widzieč;
tejsch nedyrbicze wy jo popanyčž, sarefcze jo jeno, dnž
možecze.

(To sbotkne drubi mol.)

Hudanje.

Kiž jo czini ton jo nochje, kiž jo nebesche ne
skhowa jo, kiž jo kupi netreba jo; a kiž jo ma,
ton jo newje.

Oberlausitzische Bibl. Görlitz

1002336 5

